

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov om opførelse af arbejderboliger på landet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1479, fremsættelsen i tidenden sp. 1711).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Bladt: De foreliggende to lovforslag vedrørende arbejderboliger på landet indeholder ret væsentlige ændringer i forhold til den gældende lovgivning på dette område. Det er det høje ting bekendt, at efter behandlingen af den årlige udlånslov i 1957 blev spørgsmålet om ændring i denne lovgivning henvist til behandling i den kommission, der behandler statshusmandsloven. Dette skete ud fra ønsket om at få gennemført forskellige ændringer, først og fremmest med hensyn til lånenes afdragsvilkår. Resultatet af kommissionens arbejde foreligger i den første betænkning, som blev omdelt til tingets medlemmer i december måned. For mig at se har kommissionen løst den stillede opgave på bedste måde. Et underudvalg har udarbejdet et udkast til forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet samt forslag til lov om tillæg til lov om opførelse af arbejderboliger på landet, og begge disse udkast er enstemmigt tiltrådt af den samlede kommission.

Bortset fra et enkelt punkt er de af den højtærede landbrugsminister her fremsatte lovforslag helt i overensstemmelse med kommissionens forslag. Dette tager jeg som udtryk for, at også ministeren er af den opfattelse, at opgaven er løst rigtigt. Jeg vil i den forbindelse gerne udtale min anerkendelse af de meget udførlige bemærkninger, der følger lovforslagene. I forbindelse med ministerens særdeles klare redegørelse i den skriftlige fremsættelse foreligger her et udmærket materiale til klarlæggelse af de nye bestemmelser, der findes i de to lovforslag. Jeg finder anledning til at udtale en tak til ministeren for vel udført arbejde.

Uden at gå i enkeltheder vil jeg dernæst gøre nogle bemærkninger om de vigtigste ændringer i lovforslagene. I lovforslaget om udlån til arbejderboliger findes en ændring,

som ikke indeholdes i kommissionens forslag; det drejer sig om lånegrænsen for byggelån, som er forhøjet med 500 kr. fra 23 000 kr. til 23 500 kr. Hertil vil jeg kun bemærke, at selv om en forhøjelse af lånegrænsen ikke i sig selv er ønskelig, er den dog rimeligt begrundet i de konstaterede stigninger i byggeomkostningerne, og jeg kan derfor give tilslutning til den foreslåede forhøjelse.

Lovforslaget indeholder betydningsfulde ændringer i bestemmelserne om lånenes forrentning og afdrag. I det folketingsudvalg, som har behandlet den årlige udlånslov, var der enighed om den opfattelse, at den nugældende afdragstid på 142 år for byggelån og jordkøbslån tilsammen var ganske urimelig, og at en betydelig afkortning var særdeles ønskelig. Jeg skal dog gerne erkende, at jeg personlig var ikke så lidt betænkelig ved tanken om konsekvenserne for de halvårslige terminsydelser ved en afkortning af afdragsperioden fra 142 til 60 år, som det nu er foreslået. Men efter at jeg nu i lovforslaget har set, hvordan det kan gøres, og hvor lempeligt denne omlægning virker, ja, da er jeg nærmest overrasket. Den normale terminsydelse for et lån på 24 500 kr. er efter de hidtil gældende regler 329 kr. For det samme lånebeløb bliver terminsydelsen efter lovforslaget 355 kr. 25 øre, altså 26 kr. 25 øre mere. Dette kan alt taget i betragtning ikke virke afskrækkende. Ganske vist er der tale om en strammning, men lovens princip om lempelige forrentnings- og afdragsvilkår er bibeholdt, samtidig med at en urimelighed er fjernet. Jeg må dog tilføje, at efter den foreslåede ændring i lovforslagets § 2 om forhøjelse af byggelånet med 500 kr. bliver den halvårslige ydelse forhøjet med 7 kr. 25 øre til 362 kr. 50 øre. Det må naturligvis tages i betragtning, at der ved den hidtil gældende ordning kom en reduktion i terminsydelsen efter 60 års forløb og efter endnu 40 års forløb en yderligere reduktion, medens man ved det foreliggende lovforslag indfører en fast annuitetsydelse for hele afdragsperioden. Dette forhold tillægger jeg dog ikke særlig stor betydning. Det er klart, at når der skal hengå 60 år, inden der sker nedsettelse i terminsydelsen, bliver det i hvert fald ikke husets første ejer, som får glæde af denne reduktion. Jeg henviser i øvrigt til